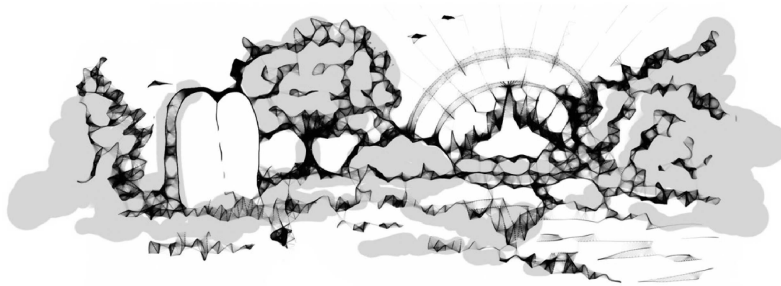

NƯỚC CỦA Đấng Christ Và Luật Pháp

Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Sáng thế Ký 2:16 – 3:7; Sáng thế Ký 6; Sáng thế Ký 12; Phục truyền 7:6-12; Ga-la-ti 3:6-16; Khải huyền 12:17; Khải huyền 14:6-12.*

Câu Gốc: “Đức Giê-hô-va phán: Này là giao ước mà ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó. Ta sẽ đặt luật pháp ta trong bụng chúng nó và chép vào lòng. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, chúng nó sẽ làm dân ta” (Giê-rê-mi 31:33).

Năm 2011, Steve Jobs, người sáng lập ra Apple, chết. Ông ta thọ 56 tuổi. Những năm trước đó, trong khi phải chiến đấu với ung thư, Jobs gọi sự chết là “một sáng chế duy nhất và tốt nhất của sự sống.” Đó là vì sự chết bắt buộc chúng ta phải làm hết sức ở thế gian này. Nói cách khác, vì thời gian của chúng ta có giới hạn, chúng ta phải cố gắng để thành công bây giờ.

Nhưng Steve đã nói ngược. Điều gì thúc đẩy Jobs trông đợi một phần thưởng lớn hơn trong thế giới này? Sự chết. Nhưng sự chết nên cho ông ta thấy sự vô ích của cái rế ăn quá sâu trong thế gian. Thật ra, thế gian thì luôn luôn là một mảnh đất nông cạn. Chắc chắn là Jobs đã làm rất nhiều. Nhưng khi bạn so sánh điều đó với hàng triệu năm hay với sự vĩnh cửu, thì có nghĩa lý gì?

Chúng ta đã được hứa rằng thế giới này và tất cả những gì trong đó sẽ bị hủy diệt. Đức Chúa Trời sẽ dựng nên một thế giới mới và vĩnh cửu, nơi đó sẽ không còn tội lỗi và sự chết.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu câu hỏi về nước vĩnh cửu của Đức Chúa Trời và sự quan trọng của luật pháp trong nước đó.

NƯỚC ĐỨC CHÚA TRỜI

Khi Đức Chúa Trời tạo nên những người đầu tiên, Ngài ban cho họ quyền quản trị trên mọi sự. A-đam quản trị thế gian. Nhưng vì phạm luật pháp Đức Chúa Trời, A-đam mất quyền quản trị trái đất. Và quyền đó đã chuyển sang tay kẻ thù của nhân loại. Khi đại diện các thế giới khác gặp nhau trước Đức Chúa Trời trong thời gian các vị lãnh đạo trong thời Cựu Ước, Sa-tan đã xuất hiện như “đại diện” đến từ trái đất (Gióp 1:6).

Xin đọc Ê-phê-sô 2:2; 2 Cô-rinh-tô 4:4; Ma-thi-ơ 4:8, 9. Những câu này nói với chúng ta gì về quyền lực của Sa-tan trong thế giới này?

Việc xảy ra trong những cám dỗ của Đức Chúa Giê-su trong đồng vắng đã nói với chúng ta rất nhiều. Sa-tan nói sẽ cho Đức Chúa Giê-su quyền cai trị cả thế gian nếu Ngài cúi xuống thờ lạy nó (Ma-thi-ơ 4:8, 9; Lu-ca 4:5-7). Đức Chúa Giê-su đến để lấy lại thế giới này khỏi tay Sa-tan. Nhưng Ngài chỉ có thể làm vậy với giá của sự sống Ngài. Nếu thờ lạy Sa-tan, Ngài cũng sẽ rơi vào cái bẫy giống như A-đam. Và kết quả là Đức Chúa Giê-su cũng có tội vì đã vi phạm luật pháp của Cha Ngài. Nếu Ngài làm vậy, thì chương trình cứu rỗi đã bị hư hoại, và chúng ta phải chết trong tội lỗi mình.

Lẽ dĩ nhiên, chúng ta biết Đức Chúa Giê-su đã chiến thắng. Trong sự chiến thắng của Ngài, chúng ta có lời hứa cho sự chiến thắng riêng của mình, đó là sự sống trong nước vĩnh cửu của Đức Chúa Trời. Nước này được miêu tả trong Đa-ni-ên 2, khi hòn đá được cắt ra không bởi tay người, sẽ hủy diệt tất cả các nước trên thế gian. Và khi “Đức Chúa Trời của thiên đàng sẽ đặt nước Ngài, và nước đó sẽ không bao giờ bị hủy diệt, và nó sẽ nghiền nát các nước khác, nhưng nó sẽ đứng vững đời đời” (Đa-ni-ên 2:44).

Tất cả các nước miêu tả trong Đa-ni-ên 2 làm mọi điều Đức Chúa Trời nói họ sẽ làm. Đây cũng gồm cả sự phân chia ở Âu châu, được bày tỏ bởi sắt và đất sét ở mười ngón chân của pho tượng. Tại sao những sự kiện tuyệt vời này giúp chúng ta tin cậy nơi lời hứa của nước cuối cùng của Đức Chúa Trời sẽ “tồn tại đời đời”?

Công Dân Nước Trời

Trong nhiều nước, những người đến từ các nước khác phải bỏ sự trung thành với tổ quốc họ nếu muốn được làm công dân của nước mới. Nhưng một số nước để người ta giữ hai quốc tịch. Nghĩa là họ có thể hứa trung thành với cả hai nước.

Nhưng sẽ không có hai quốc tịch trong cuộc chiến đấu vĩ đại giữa Đấng Christ và Sa-tan. Chúng ta phải ở phe này hoặc phe kia. Nước gian ác đã đánh nước công bình hằng ngàn năm nay. Và một người không thể cùng một lúc trung thành với cả hai bên. Tất cả chúng ta phải lựa chọn trung thành với phe nào.

Xin đọc 1 Phi-e-rơ 2:11; Hê-bơ-rơ 11:13; Ê-phê-sô 2:12; Cô-lô-se 1:13; Phục truyền 30:19; và Ma-thi-ơ 6:24. Những câu này giúp chúng ta hiểu thế nào “có hai quốc tịch” thì không thể được trong cuộc chiến đấu giữa Đấng Christ và Sa-tan? Sự giữ luật pháp giúp làm sáng tỏ thế nào chúng ta là công dân nước nào? (Khải huyền 14:12).

Một khi người ta quyết định theo Đấng Christ, họ đã chọn xây dựng lại nước của ma quỷ. Người đó bây giờ là thành viên của một nước thuộc về Đức Chúa Giê-su. Và kết quả là họ sẽ vâng giữ các luật lệ, luật pháp, các điều răn của Ngài, chứ không phải của ma quỷ. Quỷ sứ không thích điều đó khi một người vâng lời Đức Chúa Trời. Nó muốn kéo người ta trở lại dưới quyền điều khiển của nó. Dù thế nào, Đức Chúa Trời cũng có một dân luôn trung tín với Ngài, chứ không với Sa-tan, “vua chúa của thế gian này” (Giăng 12:31).

Thường thường những người ngoại quốc nổi bật trong một nước vì họ khác biệt. Là tín đồ hội thánh Cơ Đốc Phục Lâm, chúng ta nên nổi bật vì sự khác biệt với những người khác thế nào?

Đức Tin Và Luật Pháp

Đề tài quan trọng trong Kinh Thánh thật giản dị: Đức Chúa Trời là sự yêu thương. Sự yêu thương của Ngài được bày tỏ cách tuyệt vời nhất trong ân điển Ngài. Với quyền phép vô hạn, Đức Chúa Trời có thể dễ dàng quét sạch nhân loại khỏi mặt đất. Nhưng Ngài chọn dùng sự kiên nhẫn và cho mọi người cơ hội để kinh nghiệm sự sống dư dật trong nước vĩnh cửu của Ngài. Hơn thế nữa, tình yêu của Ngài được bày tỏ bằng giá chính Ngài phải trả tại Thập tự giá.

Sự yêu thương của Đức Chúa Trời cũng liên kết với sự công bằng của Ngài. Ban cho loài người nhiều cơ hội để lựa chọn tương lai của mình, Đức Chúa Trời yêu thương sẽ không ép buộc họ vào một nước mà họ từ chối. Khi kẻ ác đứng trước ngai của Ngài trong ngày phán xét, họ sẽ bị lên án là có tội vì sự lựa chọn của chính họ. Không ai đứng trước ngai có thể thành thật nói họ không biết những đòi hỏi của Đức Chúa Trời. Dù qua Kinh Thánh hay thiên nhiên, tất cả đều biết nguyên tắc căn bản của luật pháp Đức Chúa Trời (Rô-ma 1:19, 20; Rô-ma 2:12-16).

Xin đọc 1 Cô-rinh-tô 6:9-11 và Khải huyền 22:14, 15. Ai sẽ vào nước Đức Chúa Trời, ai ở ngoài, và tại sao? Luật pháp Đức Chúa Trời đóng vai trò nào ở đây? Xin cũng lưu ý sự khác biệt hẵn giữa hai nhóm!

Có điều rất hay là nếu bạn đặt 1 Cô-rinh-tô 6:11 với Khải huyền 22:14 đi đôi với nhau, bạn sẽ có những Cơ Đốc nhân trung thành được xưng công bình trong danh của Đức Chúa Giê-su. Nghĩa là họ được xưng công bình với Đức Chúa Trời vì đức tin của họ. Họ không được cứu bởi sự giữ luật pháp (Rô-ma 3:28). Nhưng họ vẫn giữ luật pháp đó.

“Không phải mạng lệnh của Đức Chúa Trời đã phân rẽ kẻ ác khỏi thiên đàng một cách không công bằng. Kẻ ác không được vào thiên đàng vì sự không thích hợp của họ. Sự vinh hiển của Đức Chúa Trời đối với họ sẽ là một ngọn lửa hủy diệt họ. Họ sẽ vui lòng bị hủy diệt để được che giấu khỏi mặt Đấng đã chết để cứu họ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Steps to Christ*, tr. 18. Những chữ này giúp chúng ta hiểu hơn thế nào sự cuối cùng về tương lai đau đớn của những kẻ lạc mất?

Nước Vĩnh Cửu

Đức Chúa Trời đã tạo nên một thế giới hoàn hảo. Tội lỗi xâm nhập, và thế giới hoàn hảo đó bị hư hoại nặng nề. Chuyện tích Đức Chúa Giê-su hy sinh vì tội lỗi chúng ta nói về Ngài bước vào lịch sử nhân loại để mọi sự sẽ được hoàn hảo trở lại. Những người được cứu sẽ sống trong một thế giới hoàn hảo mà tình yêu ngự trị.

Tình yêu chỉ có thể làm việc trong một vũ trụ có luân lý. Nhưng sống trong một vũ trụ với những người công bình nghĩa là họ cũng phải được tự do. Điều này nảy sinh ra câu hỏi là tội ác có thể dấy lên nữa không?

Đa-ni-ên 7:27; Giăng 3:16; và Khải huyền 21:4 giúp trả lời thế nào câu hỏi là tội ác có dấy lên nữa không? *Chữ vĩnh cửu* nghĩa là gì?

Khi Đức Chúa Trời tạo nên vũ trụ, Ngài có những luật lệ khiến mọi thứ làm việc hòa hợp với nhau. Trong Sáng thế Ký 2:17, A-đam được cảnh cáo là vi phạm luật pháp Đức Chúa Trời sẽ phải chết. Nói về chết cho thấy sự vĩnh cửu dựa trên điều kiện. A-đam chỉ được sống đời đời nếu ông tiếp tục trung thành với Đức Chúa Trời.

Nhưng trong trái đất được tái tạo, sẽ không có sự chết. Điều này có nghĩa là chúng ta sẽ sống đời đời. Kinh Thánh có nhiều lời hứa về điều này. Sự phản nghịch có xảy ra nữa chăng là một vấn đề tranh luận. Sự thật là nó không dấy lên nữa!

Xin đọc Giê-rê-mi 31:31-34. Có nguyên tắc nào ở đây có thể giúp chúng ta hiểu tại sao tội ác sẽ không dấy lên nữa?

Nước của Đấng Mê-si sẽ có đầy những người trung thành với Đức Chúa Trời qua kinh nghiệm tôn giáo của họ. Khi đối diện với các sự tấn công, tranh đấu cá nhân, và đau khổ, những người này chọn con đường vâng lời và bày tỏ họ sống cuộc đời trung thành. Đức Chúa Trời hứa sẽ viết luật pháp Ngài trong lòng họ để họ sẽ tự nhiên làm những điều đẹp ý Ngài. Trong nước Đấng Christ, tội lỗi sẽ bị đánh bại. Và sự công bình sẽ cai trị tất cả.

Luật Pháp Của Nước Trời

Trong tất cả những hậu quả khủng khiếp của tội lỗi, sự chết là kinh khủng nhất. Người ta có thể chiến thắng tội lỗi. Họ có thể từ chối Sa-tan. Chỉ trừ có hai người (Hê-nóc và Ê-li) trong số hàng tỷ người, ai đã thoát khỏi sự chết?

Có sứ điệp nào trong Khải huyền 20:14 và 1 Cô-rinh-tô 15:26?

Với quyền lực của sự chết, thật không ngạc nhiên trước khi thiết lập vương quốc mình trên đất, Đức Chúa Giê-su phải hủy diệt sự chết. Chắc chắn sự chết có liên quan tới tội lỗi. Điều này có nghĩa là tội lỗi liên quan tới luật pháp Đức Chúa Trời. Vì tội lỗi là phạm luật pháp Đức Chúa Trời, và kết quả, không có tội lỗi nếu không có luật pháp. Tội tùy thuộc vào luật pháp, nhưng luật pháp thì không lệ thuộc vào tội lỗi. Luật pháp có thể tiếp tục mà không cần tội lỗi.

“Khi Sa-tan chống nghịch lại luật pháp Đức Chúa Trời, tư tưởng rằng có một luật pháp là một điều mới đối với các thiên sứ. Trong công việc của họ, các thiên sứ không phải là những đầy tớ, nhưng như là các con trai. Có sự hiệp một hoàn hảo giữa họ và Đấng Tạo Hóa.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Thoughts From the Mount of Blessing*, tr. 109.

Xin nhớ điều này, không có sự chết và tội lỗi trong nước Đức Chúa Trời không có nghĩa là không có luật pháp. Luật trọng lực cần thiết để giữ mọi sự trên trái đất và sự liên hệ với vũ trụ. Cũng vậy, luật luân lý của Đức Chúa Trời (Mười Điều răn) cần để giữ sự tương giao giữa các thánh. Khi Đức Chúa Trời viết luật pháp trong lòng những người được cứu, mục đích duy nhất của Ngài là đóng ấn quyết định của họ để bước trên con đường công bình cho đến đời đời. Kết quả, luật pháp Ngài là phần cần thiết của nước Ngài. Vậy, chúng ta có những lý do chính đáng để tin rằng các nguyên tắc của luật luân lý Đức Chúa Trời sẽ tiếp tục có hiệu lực trong nước vĩnh cửu của Ngài. Chỉ có một sự khác biệt là những nguyên tắc đó sẽ không bao giờ bị vi phạm như ở thế gian này.

Hãy tưởng tượng khung cảnh hoàn hảo của thiên đàng. Không có bản tính sa ngã, không có ma quỷ để cám dỗ, không có tội lỗi và không có sự chết! Bây giờ bạn hãy tự hỏi là có điều gì trong đời sống và bản tính của bạn khiến bạn không thoải mái trong khung cảnh như vậy?

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Sa-tan đã tuyên bố loài người không thể giữ các điều răn Đức Chúa Trời. Điều đó đúng, với sức riêng mình, chúng ta không thể giữ nổi. Nhưng Đấng Christ đã đến trong hình thể con người, và bởi sự vâng lời trọn vẹn, Ngài đã chứng minh rằng Đức Chúa Trời và Con người phối hợp lại thì tất cả mọi luật pháp của Ngài có thể tuân giữ được. . . .

Đời sống của Đấng Christ trên thế gian là một thí dụ hoàn hảo về luật pháp Đức Chúa Trời. Khi những người xưng mình là con Đức Chúa Trời trở nên giống bản tính của Đấng Christ, họ sẽ vâng giữ các điều răn của Đức Chúa Trời. Lúc đó, Chúa có thể tin tưởng họ sẽ được ở trong số những người trong gia đình trên trời. Được mặc áo vinh hiển của sự công bình Đấng Christ, họ có một chỗ ngồi trong bàn tiệc của Vua. Họ có quyền để gia nhập nhóm người đã được huyết rửa sạch.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, tr. 314, 315.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Xin đọc lời của bà Ellen G. White trên đây. Bằng cách nào cả luật pháp và ân điển được nói đến ở đây? Tại sao rất quan trọng để chúng ta luôn luôn hiểu rằng cả hai đi đôi với nhau? Việc gì xảy ra khi những tư tưởng này được dạy riêng rẽ?
- 2 Phần nhập đề bài học tuần này nói về ông Steve Jobs và lời tuyên bố của ông rằng sự chết thúc đẩy chúng ta làm tất những gì chúng ta có thể làm được ở thế gian này. Có vài sự thật trong tư tưởng đó, nhưng không đủ. Tư tưởng đó không bao giờ giải quyết nan đề sự chết và sự chết đem lại gì cho ý nghĩa của cuộc đời. Thật ra, sau sự chết của Jobs, trang bìa của tạp chí *The New Yorker* cho thấy Phi-e-rơ với iPad trong tay, làm thủ tục để Jobs vào thiên đàng. Tư tưởng đó có vẻ dễ thương. Nhưng chúng ta học được bài học gì ở đây? Trên thiên đàng sẽ không có iPad, hoặc bất cứ vật gì Jobs tạo ra ở trái đất này!
- 3 Có thứ gì trên đất bây giờ sẽ tồn tại mãi mãi? Có gì sẽ không tiếp tục sau khi thế giới này bị hủy diệt? Tại sao biết sự khác biệt giữa hai điều này là quan trọng?